

Výukový materiál v rámci projektu OPVK 1.5 Peníze středním školám

Číslo projektu: CZ.1.07/1.5.00/34.0883
Název projektu: Rozvoj vzdělanosti
Číslo šablony: I/2
Datum vytvoření: 3. 10. 2012
Autor: Mgr. Hana Huberová
Určeno pro předmět: Český jazyk a literatura
Tematická oblast: Porozumění textům v kontextu literárního vývoje do 19. století

Obor vzdělání: Obchodník (66-41-L/01) – 2. ročník

Název výukového materiálu: pracovní list **Babička**
Popis využití: testování znalostí o knize a porozumění obsahu knihy

Čas: 20 minut

Babička

1. Určete, ze které části knihy je úryvek:

Dávno, dávno již tomu, co jsem posledně se dívala do té milé mírné tváře, co jsem zulíbala to bledé líce, plné vrásků, nahlížela do modrého oka, v němž se jevilo tolik dobroty a lásky; dávno tomu, co mne posledně žehnaly staré její ruce! - Není více dobré stařenky! Dávno již odpočívá v chladné zemi.

2. Který výrok je správný, určete pomocí ANO – NE:

- a) Božena Němcová se narodila v r. 1820. ANO – NE
- b) Dětství prožila ve Vídni. ANO – NE
- c) Psala historické romány. ANO – NE
- d) Napsala román Divá Bára. ANO – NE
- e) Žila v přepychu a bohatství. ANO – NE

3. Kde babička bydlela?

- a) na Starém stavidle
- b) na Starém bělidle
- c) na Starém vařidle

4. Jak se jmenovala vnoučata babičky?

- a) Boženka, Amálka, Josef, Václav
- b) Bětko, Anička, Jiří, Vojtěch
- c) Barunka, Adélka, Jan, Vilém

5. Vypište, které dvě základní linie Babička obsahuje.

6. Vyjmenujte hlavní postavy.

7. Charakterizujte postavu babičky.

8. Jak se jmenovali psi na Starém bělidle?

- a) Azor a Luk
- b) Sultán a Tyrl
- c) Terina a Miky

9. Odpovězte na otázky k úryvku:

Když babička pekla chléb, měla vnoučata posvícení. Po každé dostaly podplamenici a po malém bochánku, švestkami neb jablkami plněném, což se jim dříve nestávalo. Musely ale zvykat dávat pozor na drobty. "Drobty patří ohničku," říkala babička, když smítala se stolu drobečky a do ohně je házela. Když ale některý z dětí udrobil chleba a babička to zhlédla, hned mu kázala drobečky sebrat a říkala: "Po drobečkách se šlapat nesmí, to prý duše v očištění pláčou." Také se mrzela vidouc, že se chléb při krájení nerovná: "Kdo se nesrovnává s chlebem, nesrovnává se s lidmi," říkala. Jednou prosil Jeník, aby mu babička zakrojila po straně do kůrky, že on to rád jí: babička to ale neudělala řkouc: "Neslyšel jsi, když se zakrojuje do chleba, že se ukrajují Pánubohu paty? Necht' je jak je, ty se neuč vymýšlet v jídle," a pan Jeníček musel si nechat laskominky zajít.

Kde jaký kousek chleba ležet zůstal, i kůrky, co děti nedojedly, strčila babička do kapsáře; trefilo-li se jít okolo vody, hodila rybám, rozdrobila mravencům, když šla s dětmi, nebo ptákům v lese, zkrátka ona nezmařila jediného sousta a vždy napomínala: "Važte si božího daru, bez něho je zle, a kdo si ho neváží, toho Bůh těžce tresce." Jestli dítě chléb z ruky upustilo, muselo jej pak políbit, jako za odprošení; tak i kdyby kde zrnko hrachu bylo leželo, zvedla je babička a vyznamenaný na něm kalíšek s úctou políbila. Tomu všemu babička i děti učila.

- a) **K čemu vedla babička svá vnoučata?**
- b) **Charakterizujte jazyk úryvku.**